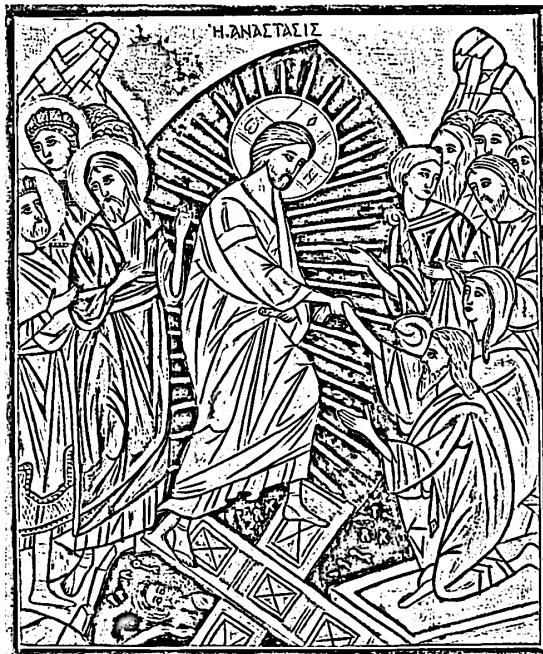

ΒΟΣΚΡΕΣΝΑ ΩΤΡΕΝΔΑ

Počas prenášania pláščenice na prestol, tropár, hl. 2.: Jehdá snizšél jesi k smérti, Živote bezsmértnyj, * tohdá áda umertvíl jesí blistánijem Božestvá; * jehdá že i uméršyja ot preispódnich voskresíl jesí, * vsjá Sily nebésnyja vzyváchu: * Žiznodávče Christé Bože náš, sláva tebí. Opakujeme viac krát.

Ked' vychádzame z chrámu, spievame slohu, hl. 6.: Voskresénije Tvoje Christé Spáse, * Ánheli pojút na nebesí, * i nás na zemlí spodobi čistým sérdcem * Tebe píti i sláviti.

The musical notation consists of two staves of music in G clef, common time, with a key signature of one sharp. The lyrics are written below the notes. The first line of lyrics is: "Vos - kre - sé - ni - je Tvo - je Chris - té Spá - se, Án - he - li po - jút na ne - be - sí," with a bracket under "nebe sí". The second line is: "i nás na zem-lí spo-dó - bi čis - tým sérd - cem Te-be pí - ti i slá - vi - ti."

Opakujeme viac krát.

Pred zatvorenými dverami biskup s kadidлом začína: Sláva svjaťej, jedinosúščnej, životvorjašej i nerazďilimj Trójci, Otcu i Synu i svjatomu Duchu, vsehda, nýni i prísnou vo viki vikov.

Lud: Amiň.

Biskup spieva tropár: Christós voskrése iz mŕtvych, * smértiju smert' popráv, * i súščym vo hrobích * život darováv.

Lud opakuje dvakrát.

The musical notation consists of two staves of music in G clef, common time, with a key signature of one sharp. The lyrics are written below the notes. The first line of lyrics is: "Dá vos - krés - net Boh, i ras - to - čát - sja vra - zí Je - ho," with a bracket under "vra zí". The second line is: "i dá bi - žát ot li - cá Je - ho ne-na - ví - d'a - šči - ji Je - ho."

Biskup: Dá voskrénet Boh, i rastočátsja vrazí Jeho, * i dá bižát ot licá Jeho nenavíd'aščii Jeho.

Lud: Christós voskrése:

Biskup: Jako isčezájet dym, dá isčéznut: * jako tájet vosk ot licá ohňa.

Lud: Christós voskrése:

Biskup: Táko dá pohíbnut hríšnicy ot licá Bóžija, * a právednicy dá vozveselátsja.

Lud: Christós voskrése:

Biskup: Sej deň, jehože sotvorí Hóspod', * vozrádujemsja i vozveslímsja v oň.

Lud: Christós voskrése:

Biskup: Sláva: I nýni:

Lud: Christós voskrése:

Biskup: Christós voskrése iz mérvych, smértiju smert' popráv:

Lud dokončí: i súščym vo hrobích život darováv.

Otvárajú sa dvere a biskup, kňazi a ľud vchádzajú do chrámu.

Diakon mírnu jekténiu: Mirom Hóspodu pomolímsja:

Biskup vozhlás: Jáko podobájet Tebí vsjákaja sláva, čest' i poklonénie, Otcú, i Sýnu, i svätomu Duchu, nýni i prísno i vo víki vikóv.

Lud: Amíň.

Kanón, hl. 1.:

Písň 1. Irmós:

Vos-kre-sé - ni-ja deň pros-vi-tím-sja lú-di - je, Pás-chá Hós-pod-ňa, Pás - cha
ot smér - ti bo ko žíz-ni, i ot zem-lí k ne-be-sí, Chris-tós Boh nás pri-ve - dé,
po-bíd-nu - ju po-jú-šči-ja.

Priprív:

Chris-tós vos-kré-se iz mért-vych.

O-čís-tim čúv-stvi-ja, i úz-rim ne-prís-tup-ným svi-tom vos-kre-sé-ni-ja,
Chris-tá blis-tá-ju-šča-sja, i rá-duj-te-sja re-kú - šča, jas-no dá u-sly-ší,
po-bíd-nu - ju po-jú-šče.

Priprív:

Chris-tós vos-kré-se iz mért-vych.

Ne-be-sá ú-bo dos-tój-no dá ve-se-lát-sja, zem-lá že dá rá-du-jet-sja,
 dá práz-dnu-jet že mir, ví-di-myj že ves i ne-ví-di-myj: Chris-tós bo vos-tá,
 ve-sé-li-je víč-no-je.

Vos-kre-sé-ni-ja deň pros-vi-tím-sja lú-di-je, Pás-chá Hós-pod-ňa, Pás-chá
 ot smér-ti bo ko žíz-ni, i ot zem-lí k ne-be-sí, Chris-tós Boh nás pri-ve-dé,
 po-bíd-nu-ju po-jú-šči-ja.

Jektenija malaja s vozhlasm: Jáko Tvoja deržáva i Tvoje jest' cárstvo, i sila, i sláva, Otca, i Syna, i svyatáho Dúcha, nýni i prísno i vo víki vikov.

Lud: Amiň.

Písň 3. Irmós:

Prij-dí-te, pi-ti-jé pi-jém nó-vo-je, ne ot ka-me-ne ne-plod-ná ču-do-dí-je-mo-je,
 no ne-tlí-ni-ja is-tóč-nik, iz hró-ba o-dož-dív-ša Chris-tá,
 v Ném-že u-tver-ždá-jem-sja.

Prípív:

Chris-tós vos-kré-se iz mért-vych.

Ný - ňi vsja is - pól - ni - ša - sja svi - tá, ne - bo že i zem - l'á i pre - is - pód - řa - ja:
dá prázd - nu - jet ú - bo vsja tvar vos - tá - ni - je Chris - tó - vo,
v ném - že u - tver - ždá - jet - sja.

Pripív:

Chris-tós vos-kré-se iz mért-vych.

Vče - rá spo - hre - bóch - sja Te - bí Chris - té, so - vos - ta - jú dnes vos - krés - šu Te - bí:
sras - pi - nách - sja Te - bí vče - ra, sám mjá spro - slá - vi, Spá - se, vo cár - stvi - ji Tvo - jém.

Prij - dí - te, pi - ti - jé pi - jém nó - vo - je, ne ot ka - me - ne ne - plod - ná ču - do - d'í - je - mo - je,
no ne - tl'í - ni - ja is - tóč - nik, iz hró - ba o - dož - dív - ša Chris - tá,
v Ném - že u - tver - ždá - jem - sja.

Jektenija malaja s vozglasom: Jáko Ty jesi Boh náš, i Tebí slávu vozsyľajem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Duchu, nýni i prísno i vo víki vikóv.

Lud: Amíň.

Ipakoj, hl 4.:

Pred - va - rív - ši - ja ú - tro já - že o Má - ri - ji,
 i ob - rít - ši - ja ka - meň ot - va - lén ot hró - ba, slý - ša - chu ot Án - he - la:
 vo sví - tī pris - no - súšč - ňim Su - šča - hó,
 so mért - vy - mi čto í - še - te já - ko če - lo - ví - ka ví - di - te hrób - ny - ja pe - le - ný,
 te - cý - te i mi - ru pro - po - ví - di - te, já - ko vos - tá Hós - pod', u - mert - ví - vyj smért':
 já - ko jest' Syn Bo - ha, spa - sá - ju - šča - ho rod če - lo - ví - čes - kij.

Písň 4. Irmós:

Na Bó - žest - ven - ňij strá - ži bo - ho - hla - hó - li - vyj Av - va - kúm dá stá - net s na - mi,
 i po - ká - žet svi - to - nós - na Án - he - la jas - no hla - hó - ľu - šča: dnes spa - sé - ni - je mí - ru,
 já - ko vos - kré - se Chris - tós, já - ko vse - sí - len.

Prípív:

Chris - tós vos - kré - se iz mért - vych.

Mú-žes-kij ú-bo pól, já-ko raz-vér-zyj dív-stven-nu-ju ú-tro-bu, ja-ví-sja Chris-tós,
 já - ko če - lo - vík že Áh - nec na - re - čé - sja,
 ne - po - ró - čen že, já - ko ne - vkú - sen skvér - ny, na - ša Pás - cha:
 i já-ko Boh ís - ti-nen, so-ver-šén re-čé-sja.

Pripív:

Chris-tós vos-kré-se iz mért-vych.

Já - ko je - di - no - lít - nyj Áh - nec, bla - hos - lo - vén - nyj nám vi - néc Chris - tós,
 vo - le - ju za vsich za - klán byst', Pás - cha čis - tí - tel' - na - ja: i pá - ki iz hró - ba krás -
 - no - je prav - dy nám voz - si - já Sól - ce.

Pripív:

Chris-tós vos-kré-se iz mért-vych.

Bo - ho - o - téc ú - bo Dá - vid pred sín -nym kov - čé - hom ska - ká - še ih - rá - ja:
 lú - di - je že Bó - ži - ji svjá - ti - ji, ob - ra - zov sby - ti - je zrjá - šče,
 ve - se - lím - sja bo - žest - ven - ňi, já - ko vos - kré - se Chris - tós, já - ko vse - sí - len.

Na Bó-žest-ven-ňij strá-ži bo-ho-hla-hó - li-vyj Av-va-kúm dá stá-net s na-mi,
 i po-ká-žet svi-to-nós-na Án-he-la jas-no hla-hó-ľu - šča: dnes spa-sé-ni-je mí-ru,
 já-ko vos-kré - se Chris-tós, já-ko vse-sí-len.

Jektenija malaja s vozhlasm: Jáko bláh i čelovikol'ubec Boh jesí, i Tebí slávu vozsyľajem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Duchu, nýni i prísno i vo víki vikóv.

Lud: Amíň.

Pisň 5. Irmós:

Ú-tre-ňu-jem u-trú hlu-bo-kú, i vmís-to mí - ra pisň pri-ne-se-ní Vla-dý-ci,
 i Chris-tá úz-rim, prav-dy Sólن-ce, vsim žizň voz - si-já-ju-šča.

Prípív:

Chris-tós vos-kré-se iz mért-vych.

Bez - mír - no - je Tvo - je bla - ho - u - tró - bi - je,
 á-do-vy-mi ú-za-mi so-der - ží-mi-ji zrjá-šče, ko svi-tu i-dá-chu, Chris-té,
 ve-se-lý-mi no-ha - mi, Pás-chu chvá-ľa-šče víč-nu-ju.

Prípív:

Chris-tós vos-kré-se iz mért-vych.

Pri-stú-pim svi-šče-nós-ni-jí, is-cho-dá-šču Chris-tú iz hró-ba já-ko že-ni-chú,
 i sprázd - nu - jem l'u - bo - práz - den - stven - ny - mi čin - mi
 Pás-chu Bó-ži-ju spa - sí-teľ-nu-ju.

Ú-tre-ňu-jem u-trú hlu-bo-kú, i vmís-to mí - ra pisň pri-ne-se-ní Vla-dý-ci,
 i Chris-tá úz-rim, prav-dy Sólن-ce, vsim žizň voz - si-já-ju-šča.

Jektenija malaja s vozhlasm: Jáko svjatísja i proslávisja prečestnóje i velikolípoje ímja Tvoje, Otca, i Syna, i svjatáho Dúcha, nýni i prísno i vo víki vikóv.

Lud: Amíň.

Pisň 6. Irmós:

Sni-sél je-sí vo pre-is-pód-ňa-ja zem-lí, i so-kru-šíl je-sí ve-re-jí víč-ny-ja,
 so-der-žá-ščy-ja svjá-zan-ny-ja, Chris-té, i tri - dné - ven, já-ko ot kí - ta Jó-na,
 vos-krésl je - sí ot hró-ba.

Prípív:

Chris-tós vos-kré-se iz mért-vych.

So - chra - nív cí - la zná - me - ni - ja Chris - té, vos - krésl je - sí ot hró - ba,
 klú - či Ďi - vy ne vre - dí - vyj vo rož - des - tví Tvo - jém,
 i ot-vérzl je-sí nám ráj-ski-ja dvé-ri.

Pripív:

Chris-tós vos-kré-se iz mért-vych.

Spá - se môj, ži - gó - je že i ne - žért - ven - no - je za - ko - lé - ni - je,
 já - ko Boh sám Se - be vo - le - ju pri - véd Ot - cú,
 so-vos-kre-síl je-sí vse-ród-na-ho A-da - ma, vos-krés ot hró - ba.

Sni - šél je-sí vo pre-is-pód-ňa-ja zem - lí, i so-kru - šíl je-sí ve - re-jí víč - ny - ja,
 so-der - žá - ščy - ja svjá - zan - ny - ja, Chris - té, i tri - dné - ven, já - ko ot kí - ta Jó - na,
 vos-krésl je - sí ot hró - ba.

Jektenija malaja s vozhlasmom: Ty bo jesi Cár míra, i Špás duš našich, i Tebí slávu vozsylájem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Duchu, nýni i prísno i vo víki vikov.

Lud: Amíň.

Kondák, hl. 8.: Ášče i vo hrob snišéljesí Bezsmértne, * no ádovu razruší jesí silu: * i voskrésl jesí jáko pobidítel' Christé Bože, * ženám mironósicam viščavyj: rádujtesja, * i Tvoím apoštolum mir dárujaj, * pádšym podajaj voskresénije.

Ikos: Jéze prežde sólnca Sólnce zašedšeje inohda vo hrob, * predvariša ko utrú, * iščuščyja jáko dne mironósicy divy, * i druhá ko druzij vopíjachu: * o druhini, priidite,

* vôňami pomažim tilo žívonosnoje i pohrebénnoje. * Plot' voskresívšju pádšaho Adama, ležaščuju vo hrobi: * idem, potšcimsja jakože volsvi, i poklonímsja, * i prinesení mira jako dary, ne v pelenách, * no v plaščanici obvitomu, * i plačim i vozopíim: * O Vladýko vostáni, * padšym podajaj voskresénije.

Biskup: Voskreséniye Christóvo víďivše, * poklonímsja svjatómu Hóspodu Isúsu, * jedínomu bezhríšnomu. * Krestú Tvojemú poklaňájemsja Christé, * i svjatóje voskreséniye Tvoje pojem i slávím: * Ty bo jesí Boh náš, * rázvi Tebe inóho ne znájem, * ímja Tvoje imenújem. * Prijdité vsi vírnii, * poklonímsja svjatómu Christóvu voskreséniju: * Se bo priíde Krestóm radost' vsemú mím. * V sehdá blahoslovjášče Hóspoda, * pojem voskreséniye Jeho: * raspjátije bo preterpív, * smértiju smért' razruší.

Lud opakuje dvakrát na 6. hlas stichiry.

*Stichira, hl. 6.: Voskrés Isús ot hróba, * jakože prorečé, * dadé nám život vičnyj, * i véliju milost'. Tri razy.*

Písň 7. Irmós:

Ó - tro - ki ot pé - šci iz - bá - vi - vyj, byv če - lo - vík, stráž - det já - ko smér - ten,
 i strá - sti - ju smért - no - je vo ne - tlí - ni - ja o - bla - čít bla - ho - lí - pi - je,
 je-dín bla-ho-slo-vén ot-cév Boh, i pre-pro-sláv-len.

Prípív:

Chris-tós vos-kré-se iz mért-vych.

Že - ny so mí - ry bo - ho - mů - dry - ja vo slíd Te - be te - čá - chu,
 Je - hó - že já - ko mért - va so sle - zá - mi is - ká - chu,
 po - klo - ní - ša - sja rá - du - ju - šče - sja ži - vé - mu Bo - hu, i Pás - chu táj - nu - ju
 Two-ím Chris-té u-če-ni-kóm bla-ho-vis-tí-ša.

Prípív:

Chris-tós vos-kré-se iz mért-vych.

Smér - ti prázd - nu - jem u - meršč - vlé - ni - je, á - do - vo raz - ru - šé - ni - je,
 i-nó-ho ži - ti - já vič - ná - ho na - ča - lo, i ih - rá - ju - šče po - jem vi - nón - na - ho, je - dí - na - ho
 bla-hos - lo - vén - na - ho ot - cév Bo - ha, i pre - pro - sláv - len - na - ho.

Prípív:

Chris-tós vos-kré-se iz mért-vych.

Já - ko vo - ís - tin - nu svja - ščén - na - ja
 i vse - práz - den - stven - na - ja si - ja spa - sí - tel' - na - ja nóšč,
 i svi-to-zár-na-ja, svi-to-nós-na-ho dne vos-tá-ni-ja sú-šči pro-voz-víst-ni - ca:
 v néj-že bez-lít-nyj Svit iz hró-ba plót-ski vsim voz-si-já.

Ó - tro - ki ot pé - šči iz - bá - vi - vyj, byv če - lo - vík, stráž - det já - ko smér - ten,
 i strá - sti - ju smért - no - je vo ne - tlí - ni - ja o - bla - čít bla - ho - lí - pi - je,
 je-dín bla - ho - slo - vén ot - cév Boh, i pre - pro - sláv - len.

Jektenija malaja s vozglasom: Búdi deržáva cárstvija Tvojeho blahoslovéna i preproslávlena, Otca, i Syna, i svyatáho Dúcha, nýni i prísno i vo víki vikov.

Lud: Amíň.

Pisň 8. Irmós:

Sej na - re - čén - nyj i svja - týj deň, je - dín sub - bót, Cár i Hos - pód',
 prázd - ni - kov prázd - nik, i tor - žes - tvó jest' tor - - žestv:
 v óň-že bla - ho - slo - vím Chris - tá vo ví - ki.

Chris-tós vos-kré-se iz mért-vych.

Pri-ji-di-te, nó-va-ho vi-no-hrá-da rož-dé-ni-ja, bó-žest-ven-na-ho ve-sé-li-ja,

vo na-ró-či-tom dni vos-kre-sé-ni-ja, cár-stvi-ja Chris-tó-va pri-ob-ším - sja,

po-jú-šče Je-ho já-ko Bo-ha vo ví-ki.

Chris-tós vos-kré-se iz mért-vych.

Voz-ve-dí ó-krest o-či tvo-jí Si-ó-ne, i vižd': se bo prij-dó-ša k te - bí,

já-ko bo-ho-svít-la-ja svi-tí-la, ot za-pa-dá, i sí-ve-ra, i mó - rja,

i vos-tó-ka čá-da tvo-ja, v te-bí bla-hos-lov-já-šči-ja Chris-tá vo ví-ki.

Trój-ce svja-tá-ja, Bo-že náš, slá-va te-bi.

Trojčen:

Ót - če vse - der - ží - te - lú, i Slo - ve, i Du - še, tre - mí so - je - di - ſá - je - mo - je
 v i - pos - tá - sich jes - tes - tvó, pre - sú - ščes - tven - ne i pre - bo - žést - ven - ne:
 vo Ča kres - tí - chom - sja, i Ča bla - hos - lo - vím vo vsja ví - ki.

Sej na - re - čén - nyj i svja - týj deň, je - dín sub - bót, Cár i Hos - pód',
 prázd - ni - kov prázd - nik, i tor - žes - tvó jest' tor - žestv:
 v óň - že bla - ho - slo - vím Chris - tá vo ví - ki.

Jektenija malaja s vozglasom: Jáko blahoslovísja ímja Tvoje, i proslávisja cárstvo Tvoje, Otca, i Syna, i svyatého Ducha, nýni i prísono i vo víki vikov.

Lud: Amíň.

Diakon: Bohoródicu i Mater svitá v písnech vozvelíčim.

Án - hel vo - pi - já - še bla - ho - dát - ňij: čís - ta - ja dí - vo, rá - duj - sja,
 i pá - ki re - kú, rá - duj - sja: tvój Sýn vo - skré - se tri - dné - ven ot hró - ba,
 i mért - vy - ja voz - dvíh - nu - vyj: lú - di - je, ve - se - lí - te - sja.

Písň 9. Irmós:

Svi - tí - sja, svi - tí - sja, nó - vyj Je - ru - sa - lí - me,
 slá - va bo Hos-pód-ňa na te-bí voz-si - já: li-kúj ný - ni i ve-se-lí-sja, Si-ó-ne.
 Tý že, čís-ta-ja, kra-súj-sja, Bo-ho-ró-di-ce, o vos-tá-ni-ji rož-des-tvá tvo-je-hó.

Pripív:

Chris-tós vos-kré-se iz mért-vych.

O bo - žés - tven - na - ho, o lú - béz - na - ho, o slad - čaj - ša - ho Tvo - je - hó hlá - sa
 s ná - mi bo ne - lóž - no o - bi - ščál - sja je - sí bý - ti do skon - čá - ni - ja vi - ka, Chris - té:
 Je - hó - že vír - ni - ji u - tver - ždé - ni - je na - déz - dy i - mú - šče, rá - du - jem - sja.

O Pás - cha vé - li - ja i svja - šcén - nij - ša - ja, Chris - té, o Mú - dros - te
 i Slo - ve Bó - žij, i Sí - lo: po - dá - vaj nám ís - tǐ - je Te - bé pri - čaš - čá - ti - sja
 vo ne - ve - čér - řim dni cárs - tvi - ja Tvo - je - hó.

Lud opakuje irmos.

Jektenija malaja s vozglasom: Jako Tebe chváľat vsja sily nebésnyja, Otca, i Syna, i svyatáho Dúcha, nýni i prísno i vo viki vikov.

Lud: Amíň.

Biskup:

Lud opakuje dvakrát.

Stichiry na chvalitech, hl. 1:

Vsjákoje dýchánie dá chválit Hospoda. * Chvalíte Hóspoda s nebés, * chvalíte jeho vo výšnich, * tebi podobájet pisň, Bože.

Chvalíte jeho vsi Ánhelyjehó,* chvalíte jeho vsja sily jeho,* tebí podobájet pisň, Bože.

Stich: Chvalíte jeho na silách jeho, * chvalíte jeho po množestvu veličestvia jeho.

Pojem twoju, Christé, * spasítel'nuju strast', * i slávim tvoje voskresénije.

Stich: Chvalíte jeho vo hlási trúbňim, * chvalíte jeho v psaltiri i húsl'ech.

Krést preterpívyj, i smért' uprazdnívyj, * i voskresýj iz mértyvych, * umirí našu žizň, Hóspodi, * jáko jedín vsesílen.

Stich: Chvalíte jeho v timpaňi i líci, * chvalíte jeho v strunách i orgáni.

Áda plinívyj, i čelovíka voskresívyj, * voskresenijem twoím, Christé, * spodobi nás čistým sérdcem, * tebe píti i sláviti.

Stich: Chvalíte jeho v kimval'ich dobrohlasnych, * chvalíte jeho v kimval'ich vosklicanija, * vsjakoje dýchánie dá chválit Hospoda.

Boholípnoje twoje snischoždénije slávjašče * pojem t'a, Christé, * rodílsja jesí ot Divy, * i nerazlučén býl jesí ot Otca, * postrádal jesí jáko čelovík, * i voleju preterpíl jesí Krést. * Voskrésl jesí ot hróba, * jáko ot čertóha proizšéd, dá spaséši mir, * Hóspodi sláva tebí.

Biskup berie kríž a s kňazmi, ktorí nesú ikonu a evanjeliár vychádzajú na soleu a dávajú bozkat' ludu.

Potom stichiry Paschy, hl. 5.:

Stích:

Dá vos-krés-net Boh, i rastočátsja vra-zí Je-ho, i dá bižát ot li-cá Je-ho
ne-na-ví - d'a-šči-ji Je-ho.

Pá-scha svja-ščén-na-ja nám dnes po-ka-zá-sja, Pá-scha no-vá svjá-ta-ja,

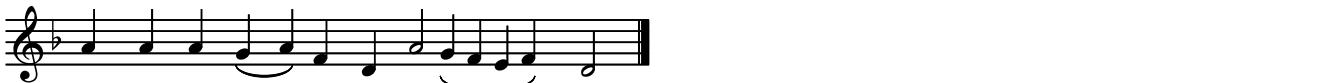
Pá-scha tá-in-stven-na-ja, Pá-scha vse-čest-ná-ja, Pá-scha Chris-tós Iz-bá-vi-teľ,

Pá-scha ne-po-róč-na-ja, Pá-scha ve-lí-ka-ja, Pá-scha vír-nych,

Pá-scha dvé-ri ráj-ski-ja nám ot-ver-zá-ju-šča-ja, Pá-scha

vsich o-svja-ščá-ju-šča-ja vír-nych.

Stích:

Jáko isče-zá-jet dym, dá is-čéz-nut: já-ko tá-jet vosk ot li-cá oh-ňa.

Prij-dí-te ot vi-dí-ni-ja že-ny bla-ho-víst-ni-cy, i Si-ó-nu rcý-te:

prij-mí ot nás ra-dos-ti bla-ho-víš-če-ni-ja, vo-skre-sé-ni-ja Chris-tó-va:

kra-súj-sja i li-kúj, i rá-duj-sja Je-ru-sa-lí-me, Car-já Chris-tá uz-rív iz hró-ba,

já-ko že-ní-cha pro-is-cho-dá-šča.

Stích:
Táko dá pohíbnut hríšnicy ot licá Bó - ži - ja,

a prá-ved-ni-cy dá voz-ve - se-lát-sja.

Mi-ro-nó-si-cy že - ny, u-trú hlu-bo-kú pred-stáv-šja hro-bu Ži-vot-dáv-ca,

ob-ri-tó-ša Án-he-la na ka-me-ni si-dá-šča, i toj pro-vi-ščáv im sí-ce hla-hó-la-še:

čto í-šče-te ži-vá-ho so mért-vy-mi? Čto pla-če-te net-lín-na-ho vo tli? Šéd - še

pro-po-ví-di-te u - če-ní-kom Je - ho.

Stích:
Sej deň, jehóže sotvo - ri Hó - spod', voz - rá - du - jem - sja

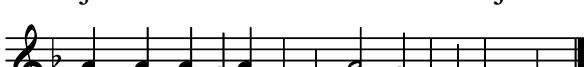

i voz-ve - se - lím-sja v oň.

Pá - scha krás - na - ja, Pá - scha Hós - pod - ňa, Pá - scha,

Pá-scha vse-čest-ná-ja nám voz-si-já, Pá-scha, rá-dos-ti-ju druh dru-ha o-bí-mem:

O Pá - scha iz - bav - lé - ni - je skór - bi: í - bo iz hró - ba dnes

já-ko ot čer-tó-ha voz-si-jáv Chris-tós, že-ny ra-dos-ti is-pól-ni hlá-ho-ľa:

pro-po-ví-di - te a-pos-to - lom.

Stích:

Slá - va Ot - cú, i Sý - nu, i svja - tó - mu Dú - chu, i ný - ňi i prís - no,
i vo ví - ki vi - kóv. A - míň.

Vos - kre - sé - ni - ja deň, i pro - svi - tím - sja tor - žest - vóm, i druh dru - ha o - bí - mem.

Rcem brá - ti - je, i ne - na - ví - d'a - ščim nás pros - tím vsja vos - kre - sé - ni - jem,
i tá - ko vo - zo - pi - jím:

Christós voskrése iz mértyvych, * smértiju smert' popráv, * i súščym vo hrobích * život darováv. *Tri razy.*

Diakon jekteniju:

Pomiluj nás Bože, po velícij milosti tvojej, mólimtisja, uslyší i pomiluj.

Lud: Hóspodi, pomiluj. *Tri razy.*

Jéšče mólimsja o svjaťíšem vselénstíim Archijeréji našem ímja rék Papi Rímstim, o boholubívim Jepískopi našem Kír ímja rék, o služáščych i poslužívšych vo svjátim chrámi sem, i o ótcích nášych duchovných, i vséj vo Chríšti brátiji našej.

Ješče mólimsja o prederzáščich vlástech našich i o vsém vóinstvi.

Ješče mólimsja o predstojáščych lúdech, ožidájuščych ot Tebe velíkija i bohatyja milosti, za tvorjaščych nám milostyňu i za vsja pravovírnyja christijany.

Biskup vozhlás:

Jáko mílostiv i čelovikolúbec Boh jesí, i Tebí slávu vozarylajem, Otcú, i Sýnu, i svjatому Duchu, nýni i prísno i vo víki vikóv.

Lud: Amíň.

Diakon jekteniju:

Ispólnim útrenňuju molítvu našu Hóspodevi.

Lud: Hóspodi, pomiluj.

Zastúpi, spasí pomiluj i sochraní nás, Bože, tvojéju blahodátiju.

Útra vsehó soveršenна, svjáta, mírna i bezhríšna u Hóspoda prosím.

Lud: Podaj, Hóspodi.

Ánhela mírna, vírna nastávnika, chranítel'a duš i t'ilés našich, u Hóspoda prosím.

Proščenija i ostavlénija hrichóv i prehrišenij našich, u Hóspoda prosím.

Dobrých i poléznych dušám našim i míra mírovi, u Hóspoda prosím.

Próčeje vrémja života nášeho v míri i pokajánii skončati, u Hóspoda prósim.

Christijánskija končiny života nášeho, bezboľízneny, nepostýdny, mírny, i dóbraho otvíta na strášnim sudíšči christóvi, prósim.

Presvijatúju, prečístuju, preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýčicu našu Bohoródicu i prísnochívu Maríju, so vsími svätými pomjanúvše, sami sebe, i druh druha, i ves život náš, Chrístu Bohu predadím.

Lud: Tebí Hospodi.

Biskup: Jáko Boh milosti i ščedrót i čelovikol'ubija jesí, i Tebí slávu vozarylajem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Duchu, nýni i prísno i vo víki vikóv.

Lud: Amíň.

Biskup: Mír vsím!

Lud: I duchovi tvojemu.

Diakon: Hlavy vaša Hóspodevi prikloníte.

Lud: Tebí Hospodi.

Biskup: Hospodi svatyj, vo výsnich živýj, i na smirennyja prizirajaj, i vsevid'aščim okom Tvojím prizirajaj na svjú tvár. Tébi prikloníchom vyjú sérdca i t'ilesé i mólimsja Tebí. Prostrí ruku Tvoju nevídimuju ot svjataho žilíšča Tvojého, i blahosloví vsích nás. I ášče čto sohriščom voleju ilí nevoleju, jáko bláh i čelovíkoľubec Boh prostí, dáruja nám mírnaja i premírnaja blahája Tvoja.

Tvoje bo jest', ježe milovati i spasáti ný, Bože náš, i Tebí slávu vozarylajem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Duchu, nýni i prísno i vo víki vikóv.

Lud: Amíň.

POŽEHNANIE JEDÁL

Archijeréj spieva tropár:

Christós voskrése iz mŕtvych, smértiju smérť popráv, i súščym vo hrobích život darováv.

Lud opakuje dva razy.

Diakon: Hóspodu pomolímsja.

Lud: Hospodi, pomiluj.

Archijeréj požehná chlieb:

Vladýko svatyj, Ótče vsederžítele, predvíčnyj Bože, blahovolí osvyatíti "r1 chľib sej tvojím svätým duchovným blahoslovénijem, jáko dá búdet vsím ot neho vkušájuščym spasenie duší i zdrávije t'ilesí, i protívu vsím neduhom i vsjákomu vrážiju navitú zaščičeníje:

• • •

Hóspodem našim Isús Christóm s nebés sošédšim, dajúščim život i spasénie mírovi, i s tobóju živúščim i cárstvujuščim v jedínství svjátaho Dúcha, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Lud: Amíň.

Diakon: Hóspodu pomolímsja.

Lud: Hóspodi, pomiluj.

Archijeréj požehná baránka i ostatné druhy mäsa:

Prizri, Hóspodi Isúse Christé, Bože náš, na áhnca sehó i na vsjá próčaja brašna mjás, i blahosloví Hh i osvyatí *r* ja, jákože blahosloví i osvyatí jesí ovná, jehóže tebí privede virnyj Avraám, i áhnca, jehóže ti Ável' prinesé v vseplódije, tákožde i telca upitánnaho, jehóže zakláti povelíl jesi synovi zablúždšemu, i páki vozvráščsemusja k tebí; dá jákože tój spodóbisja tvojeja blahodáti nasladítisia, síce i my ot tebe blahoslovénnaja i osvjaščennaja šija brašna vkušájušče, tvoje blahoslovénie s zdrávijem vsí polúčim, čestnáho radi Kresta tvojeho i tridnévnaho iz mértyvych voskresénija. Ty, bo jesí istínnoje brášno i podátele' blahích, i vsjáčeskaja blahoslovľáj i svjaťáj Christé Bože náš, i tebí slávu vozsyľajem, s beznačálnym tvojím Otcém, i presvätým i blahím i životvorjáščim tvojím Duchom, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Lud: Amíň.

Diakon: Hóspodu pomolímsja.

Lud: Hóspodi, pomiluj.

Archijeréj požehná mliečne i ostatné druhy jedál:

Vladýko Hóspodi Bože náš, sozdátele' u i tvörče vsích, blahosloví Hh syr, maslo, s nimi že i jájca i próčja sñídi, i nás sobľudí v bláhosti tvojej, jáko dá naslaždájuščesja sích tvojich nezávistno podájemych darov, nasýtimsja i neizhlaholannyja tvojejá bláhosti, radi presvítlaho iz mértyvych tridnévnaho voskresénija Hóspoda nášeho Isúsa Christá. Jáko tvoja jest' deržáva, Otca, i Syna, i svjatáho Dúcha, nýni prísno, i vo víki vikóv.

Lud: Amíň.

Archijerej:

Blahoslovéniem vsemohúščaho Boha Otca Hr* i Syna Hh i svjatáho Hh Dúcha, i síloju čestného Krestá, i smértiju Isúsa Christá, Hóspoda nášeho, dá otbižít ot vsích sich brášen vsjákoje nasílje lukávaho, i vsjáko prividíniye dá isčéznet, vo ímja Otca, i Syna, i svjatáho Dúcha. Amíň.

Archijerej kropí jedlá, hovoriac:

Blahoslovľájutsja i osvjaščájutsja vsja brašna šija, okroplénijem vody sejá svjaščenyyja; vo ímja Otca, ☧ i Syna, ☧ i svjatáho ☧ Dúcha. Amíň.

Diakon: Premúdrost'!

Lud: Blahosloví.

Biskup: Syj blahoslovén i preprosláven Christós Boh náš, vsehdá, nýni, i prísno, i vo víki vikóv.

Lud: Amíň. Utverdí Bože katholíčeskuju víru vo víki vikov.

Biskup: Presvätája Bohoródice, spasí nás.

Lud: Svitísja, svitísja, növyj Jerusalíme, * sláva bo Hospódňa na tebí vozsijjá, * likuj nýni i veselísja, Sióne: * Ty že čistaja krasújsja Bohoródice, * o vostánii Roždestvá Tvojehó.

Biskup: Sláva Tebi Chríste Bože, upovániye naše, sláva Tebi.

Lud: Christós voskrése iz mérvych, smértiju smert' popráv, i súščym vo hrobích život darováv. Hospodi pomiluj. **Tri razy.** Vladkyo blahoslovi.

Prepuštenie:

Biskup: Christós voskrésyj iz mérvych, smértiju smert' poprávyj, i súščym vo hrobích život darovávyj, istínyj Boh náš, molítvami prečistýja svojeja Matere, blaženných svjaščennomúčenikov Pávia i Vasília i vsich svjátých, pomíluje i spaset nás, jako bláh i čelovikolúbec.

Lud: Amíň.

Ukazuje kríž a hovorí: Christós voskrése! **Tri razy.**

A my odpovedáme: Voístinu voskrése! **Tri razy.**

Potom spievame: Christós voskresei **Tri razy.**

A ukončíme: I nám darová život víčnyj: poklaňajemsja Jeho tridnévnому voskreseniu.